

Medlem for Hovedstaden (Pitzner) indrømmer, at der hidtil er betalt for lidt i Lærlingeløn, og senere under Diskussionen nævnedes Ministeren et Par Kroner eller 3 Kr. om Ugen. Da det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) fik Ordet, bestred han ganske bestemt, at saadanne Lønninger endnu kunde være mulige. Jeg vil heroverfor blot erindre om, at jeg ved Finanslovsforslagets første Behandling i Efteraaret tillod mig at drage et herhenhørende Tilfælde frem. Efter forudgaaende Forespørgsel til vedkommende faglige Organisation af voksne Arbejdere fik jeg den Oplysning, at et enkelt Firma, et stort, anset, københavnsk Firma i Maskinbranchen, paa det Tidspunkt lønnede sine Lærlinge med siger og skriver 1 Kr. 25 Øre om Ugen det første Aar, stigende med 1 Kr. om Aaret indtil Læretidens Slutning. Om der siden er sket nogen Forandring hos det paagældende Firma i saa Henseende, ved jeg ikke, men efter tilforladelig Oplysning, som den Gang stod til min Raadighed, var det Forholdet her midt i Hovedstaden i Efteraaret 1918. Det er derfor fuldt berettiget, at man bl. a. fra vor Side bebrejder Arbejdsgiverne og hele den nuværende Ordning, at der lønnes for lavt, og bl. a. af den Grund maa vi kræve en Reform af den herhenhørende Lovgivning og et Grundlag i den nye Lov, der giver Plads for den Udvikling paa Lønforholdenes Omraade, som finder Sted alle andre Steder, blot ikke for Lærlingenes Vedkommende, fordi Forholdet her er lagt i Baand og Lænke ved Loven af 1889. Der har ikke været Plads for nogen Udvikling, det viser Kendsgerningerne; derfor er det nødvendigt, at man ogsaa med Hensyn til Lønnen i den nye Lov paa en eller anden Maade skaffer Mulighed for en Udvikling parallel med den, der i øvrigt foregaar.

Der var adskilligt andet, som kunde drages frem, men jeg for mit Vedkommende skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og i øvrigt henholde mig til, hvad jeg udtalte første Gang, jeg havde Ordet, og paa egne og min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det kommende Udvalg.

Pitzner: Jeg vil tillade mig at fremsætte nogle ganske korte Besvarelser af Spørgsmaal, som Ministeren har rettet til mig, og gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, som Ministeren fremsatte i Anledning af, hvad jeg har fremført.

Ministeren omtalte, at man kunde

ikke lade Haandværkerne selv bestemme, hvem der skulde være i Lærenævnet ved Svendeprøverne. Vi har hidtil haft Selvstyre indenfor Haandværket, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at bevare det. Vi har ikke noget imod at tage den anden Part, Svendene, med, men vi vil ikke gaa udenfor Faget.

Det blev endvidere omtalt, at der er foregaaet Misbrug i Retning af mangelfuld Oplæring. Det kunde være rart at faa Eksempler herpaa, thi de Eksempler, det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) nævnedes vedrørende nogle Møbelpolerere, der ikke kunde udføre et bestemt Arbejde, viser intet; der vil altid være Folk, som er Specialister, og Folk, som ikke er Specialister, og der vil i ethvert Fag være Folk, som overhovedet ingenting kan bestille, Folk, der kun pynter sig med at være dette eller hint, og som under de nuværende Forhold faar Arbejdsløshedsunderstøttelse i vedkommende Fag, men faktisk ikke er kapable at udføre det paagældende Arbejde.

Den ærede Minister anførte, at der var ført sagkyndig Forhandling med de forskellige Fag o. s. v., og at de havde medvirket til Lovforslaget, men udtalte lige efter, at det ikke var de næringsdrivende, Haandværkerne og de handlende, som skulde bestemme, hvad der staar i Loven. Vi er ganske vist blevet spurgt, men vi er ikke blevet hørt, og med Hensyn til Lovens Indhold vil vi gøre, hvad vi kan, for at faa den præget efter vort Skøn.

Hvad Undervisningen i tekniske Skoler angaar, udtalte Ministeren, at der var adskillig Undervisning, som ikke var teoretisk, og at der mange Steder i Verden fandt Undervisning i tekniske Skoler Sted i Arbejdstiden. Saadant noget siges let, men det var rart at faa noget nærmere at vide, saa at man kunde se, i hvad Forhold det staar til det normale, og i hvilke Fag det finder Sted. Det er meget muligt, at noget lignende kunde finde Sted her i Landet, i Murer- og Tømrerfaget kan de jo paa Grund af Naturforholdene ikke arbejde om Vinteren, og hvis Lærerkrafterne kan skaffes til Veje, er der maaske intet i Vejen for, at der bliver givet teoretisk Undervisning paa de tekniske Skoler i disse Fag, men man kan ikke sige, at alle Fag skal lade deres Lærlinge gaa paa tekniske Skoler i selve Arbejdstiden.

Vedrørende Lønforholdene kan man sige sig selv, at der er Forhold, hvor Lærlingen maaske har for lidt. Men man kan